

[A. C. Mortensen.]

bestemme, at nogen udenforstaaende skulde stille Forslag, vilde der være mindst lige saa god Grund til at bestemme, at Havnearbejdernes Organisation skulde have Lov til det. De er fuldt saa stærkt interesserede i Havnens Udvikling som andre. Men da Byraadene ikke behøver at tage Hensyn til de Forslag, der kommer, betyder det hele ikke saa farlig meget.

Jeg beklager meget, at Bestemmelsen om, at Byraadet skulde vælge 2 Medlemmer til Kirkebestyrelsen, er gledet ud. Det var et af Stridsspørgsmaalene i Udvalget, da vi behandlede Lovforslaget her i Folketinget. Vi fik den Bestemmelse sat ind, og jeg beklager, som sagt, meget, at Landstinget har taget den ud. Men det er der jo ikke noget at gøre ved.

Jeg beklager ogsaa, at man har ændret den Bestemmelse, vi havde sat ind, at Borgmesteren skulde være Formand for Brandkommissionen og Sundhedskommissionen, og har fastsat, at det som hidtil skal være Politimesteren. Der er dog indføjet den Bestemmelse, at Byraadet med Indenrigsministerens Sanktion kan bestemme, at Borgmesteren skal være Formand, og dette beroliger mig noget; thi jeg gaar ud fra, at overalt, hvor et Byraad vedtager, at det ønsker Borgmesteren til Formand for disse Kommissioner, vil Indenrigsministeren ikke modsætte sig det.

Bestemmelsen om, at det kommunale Budget skulde være færdigt inden 31. Marts, har man i Landstinget ændret derhen, at det skal være færdigt den 15. Marts. Det betyder vel ikke saa forfærdelig meget. Man motiverer i Betænkningen Ændringen med, at den 31. Marts er lovlig sent. Jeg forstaaer nu ikke, at Landstinget ikke kunde lade Byraadene selv om dette. Den 15. Marts er efter min Mening for tidlig, thi da har man i de allerfleste Byraad ikke Resultatet af Ligningen, og det er en stor Fordel at kende Ligningsresultatet, før man endeligt fastlægger Budgettet, og at det nødvendigvis skal være den 15. Marts, kan jeg absolut ikke indse. I den By, hvor jeg har den Ære at være Medlem af Byraadet, skal vi i Aar have Budgettet til anden Behandling den 28. i denne Maaned. Vi plejer at have det omkring denne Tid, og det plejer at gaa udmærket. Naa, det kan vi altsaa ikke faa Lov til i Fremtiden, og det gaar vel ogsaa alligevel.

Endvidere har man slettet Bestemmelsen om, at der kunde eksproprieres Jord til Rutebilstationer. Det undrer mig unægtelig noget, thi efter Lovforslaget kan man eks-

propriere Jord til kommunale Skoler, Gas-, Vand- og Elektricitetsværker, Raadhuse, Sygehuse, Alderdomshjem og Forsørgelsesanstalter; hvorfor man saa har slettet Rutebilstationer, staaer mig ikke klart. Jeg kan ikke regne ud, at det er mere kriminelt at ekspropriere til dem end til alle de andre Institutioner. Men jeg indrømmer, at det er et saa underordnet Punkt, at der ikke er Grund til at gøre Ophævelse over det.

Maa jeg i øvrigt sige, at samtlige Ændringer er jo mindre betydningsfulde, og da vi trænger haardt til at faa vor Kommunallov moderniseret, vil jeg, skønt jeg ikke er lige tilfreds med dem alle, anbefale, at vi nu tager Lovforslaget, som det er, og imødekommer den højtærede Indenrigsministers Henstilling om at behandle det meget hurtigt, saaledes at Loven kan, som det er forudsat, komme til at træde i Kraft den 1. April, den Tid da de nu valgte Byraad træder i Funktion.

Vagn Bro: Jeg skal tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget. Det er jo rimeligt, at et saa stort Spørgsmaal undergaar en meget kortvarig Udvalgsbehandling, og det gaar jeg ud fra at den højtærede Minister ikke har noget at indvende imod.

I øvrigt kan jeg ikke deltage i den lange Række af Beklagelser, som det ærede Medlem, der nys havde Ordet, fremsatte. Efter min Mening, og efter hvad jeg forstaaer ved demokratisk — og jeg tror i Virkeligheden, at min Opfattelse heraf stemmer lige saa meget med almindelig Sprogbrug som det ærede Medlems —, er det paa en Række Punkter Forbedringer, der er sket i det andet høje Ting. Jeg maa i alt Fald finde, at en meget lang Række af de Bestemmelser, der er indført, er rimelige, og da det er drøftet tidligere, er der ikke Grund for mig til at komme dybere ind herpaa. Kun paa et Par Omraader, hvor jeg ved sidste Behandling her i Tinget fremsatte nogle Bemærkninger, er Resultatet af Behandlingen i det andet høje Ting ikke blevet helt, som jeg ønskede, og det gør, at jeg gerne vil sige lige et Par Ord.

Det første er Havnetaksterne. Jeg kan stadig ikke se rettere end, at der først maa tages rimeligt Hensyn til den enkelte Havns Økonomi og derunder til Befolkningen. Nu ser jeg af den Betænkning, der er afgivet af det høje Landstings Udvalg, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder erklærer, at disse Hensyn skal være de afgørende. Tilbage bliver kun, at man stadig